

[Flemming Jensen.]

der også er kommet til udtryk i den betænkning, vi nu har. Jeg finder det værdifuldt, at ministeren såvel som udvalget som helhed har vist denne imødekommenhed, så at et stort flertal kan stå bag denne del af lovforslaget.

Vi er tilfreds med, at betænkningen for god ordens skyld påpeger, at det såkaldte analyseudvalg nedsættes på ministerens ansvar, og at undervisningsudvalget orienteres om dets kommissorium. Men det var jo ikke nok, og jeg skal derfor fremhæve, at ministeren også selv gør helt klart opmærksom på, at analyseudvalgets opgave er den at stimulere skolenævnenes interesse for undervisningsmateriellet og dets indhold, og ikke mindre vigtigt er det, at enhver mistanke om, at man ad denne vej skulle kunne lægge ideologiske retningslinjer, nu må siges at være fjernet. Det har nok været sundt, at vi ved første behandling havde debatten om dette, så det også i betænkningen kan siges, at læreren skal være opmærksom på risikoen for en ensidig påvirkning og sørge for, at eleverne stifter bekendtskab med alternative holdninger. Det skulle være en selvfølge, men det er rart, at det også bliver sagt fra folketingets side.

Et andet punkt, der blev rejst ved første behandling, var sammensætningen af landscentralens styrelse. Her synes jeg også, at vi er nået frem til en fornuftig og rimelig løsning, således at flertallet nu udpeges af repræsentantskabet, samtidig med at styrelsen kun får en indstillingsret. Herved har ministeren den sikkerhed, han efterlyste, for, at produktionen er i overensstemmelse med det, man kalder undervisningspolitikken, og samtidig — og det synes jeg også er vigtigt — bliver der en større mulighed for, at andre toner kan høres. For sammenhængens skyld i hele lovgivningen er det vel nok rimeligt, at kapitlet om amtscentraler bliver udskudt.

Må jeg om mindretallets indstilling blot sige dette, at jeg fuldt ud forstår den frygt for øget personaleforbrug og stigende udgifter, som man giver udtryk for, men det konservative folkeparti må alligevel anbefale, at man stemmer for lovforslaget ud fra den betragtning, at der må være nogle ting, der skal sættes på plads, ting, som er nødvendige for folkeskolen og for hele undervis-

ningsområdet i dag, ligesom vi i øvrigt må henholde os til de tal, ministeren har oplyst ved fremsættelsen af lovforslaget.

For øvrigt kan man vel heller ikke se helt bort fra, at der også er bespareelsesmuligheder i dette lovforslag, det er dyrt materiel, der er tale om, selv om det kan være vanskeligt at gøre det op i rede penge.

Endelig kunne man vel føje til, at det er den til enhver tid siddende minister, som har ansvaret for at sikre, at hverken dette lovforslag eller for den sags skyld noget andet løber løbsk.

Tove Nielsen: Jeg skal her henvise til den mindretalsudtalelse, der er fremsat af venstres medlemmer af undervisningsudvalget. Af den fremgår det, at venstre ikke kan medvirke til at gennemføre en landscentral for undervisningsmidler, idet vi, som der står i udtalelsen, nærer frygt dels for de økonomiske konsekvenser ved at etablere landscentralen, dels for de driftsudgifter, der vil komme; vi er også bange for det personaleforbrug, der efterhånden må komme under landscentralen. Vi har desværre igenem årene set en tydelig tendens til, at det offentlige personaleforbrug har vist en stigende styrke, og vi mener ikke, at tiden og den økonomiske situation er inde til at styrke en sådan tendens.

Ministeren har selv i et svar til undervisningsudvalget på spørgsmål 17 givet næring til denne frygt, idet der vedrørende skøn over landscentralens driftsudgifter, når alle områder er inddraget, sammenfattende bliver svaret, at det næppe er muligt at skønne over, hvad driftsudgifterne bliver på længere sigt. Og i et svar angående personaleforbruget tales der hele tiden om, hvad man skønner der må bruges inden for en kort tid; der tales ikke om, eller der kan ikke gives noget skøn over, hvor stort et personaleforbrug der bliver bare nogle få år frem i tiden. Det er det, der gør, at vi er bange for, at man får stablet en institution på benene, som vi ikke kan have hånd i hanke med — i hvert fald ikke med, hvordan den personalemæssigt vil udvikle sig.

Jeg sagde ved første behandling af lovforslaget, at hvad angår amtscentralerne, var venstre positivt indstillet. Det er vi stadig væk, og derfor er vi glade for, at ministeren har villet efterkomme ønsket om at tage